

مننژیت در نوزادان تازه متولد شده

در برخی موارد نوزادان در همان ابتدای تولد و درست بعد از زایمان به مننژیت مبتلا می‌شوند. گاهی اوقات والدین مننژیت بعد از زایمان را به عفونت بیمارستانی و اتاق عمل ربط می‌دهند در حالیکه مننژیت در نوزادان تازه متولد شده اغلب از مادر به آن‌ها منتقل می‌شود. انتقال عفونت از مادر به فرزند در دوران بارداری امر محتملی است (بهتر است به پزشک و متخصص مغز و اعصاب مراجعه کنید و مشورت بگیرید) و باعث می‌شود عامل مننژیت عفونی در دوران جنینی از مادر به کودک منتقل شود و در بدن نوزاد بماند و بعد از زایمان و در بدو تولد خودش را بروز دهد.

دلایل مننژیت نوزدان

مننژیت کودکان اغلب در اثر عفونت باکتریایی یا ویروسی ایجاد می‌شود که به مایع مغزی نخاعی (CSF) منتقل می‌شود. CSF مایعی است که از مغز و نخاع محافظت می‌کند. قارچ یا انگل نیز ممکن است باعث مننژیت شود، اما این نوع مننژیت فقط در کودکان با افرادی که سیستم ایمنی ضعیفی دارند شایع است.

مننژیت ناشی از ویروس شایع‌تر و معمولاً با شدت کمتری است. مننژیت باکتریایی کودکان معمولاً شدیدتر است و ممکن است منجر به عوارض طولانی‌مدت یا حتی مرگ شود. ویروس‌هایی که می‌توانند باعث مننژیت شوند عبارتند از: ویروس فلج اطفال، ویروس اوریون (پارامیکسو ویروس)، ویروس آنفولانزا و ویروس نیل غربی. همچنین علت مننژیت در کودکان می‌تواند سیفلیس، سل و باکتری‌های بیماری لایم نیز باشد.

باکتری‌ها، ویروس‌ها و قارچ‌هایی که باعث مننژیت مغزی در کودکان می‌شوند معمولاً در دستگاه تنفسی فرد رشد می‌کنند. ممکن است کودک اصلاً علائمی نداشته باشد، اما ارگانیسم را در بینی و گلوی خود حمل کند.

عوامل ایجاد کننده مننژیت کودکان به

روش‌های زیر به بدن کودک منتقل می‌شوند:

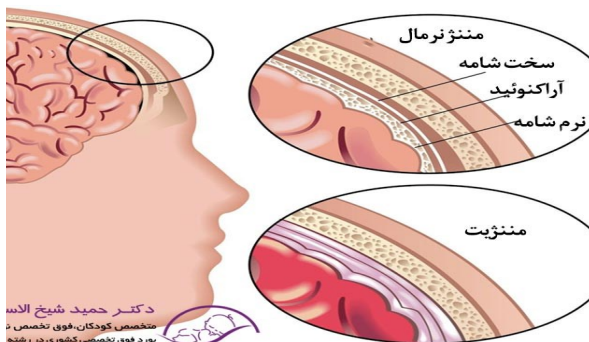
تماس نزدیک با فرد ناقل عفونت

دست‌زدن به اشیاء آلوده مانند دستگیره در، سطوح مختلف یا اسباب‌بازی‌ها و سپس دست‌زدن به بینی، دهان یا چشم‌ها

قطرات ناشی از عطسه، مکالمه نزدیک، یا بوسیدن

مننژیت در نوزادان

بیمارستان پارسیان شهرکرد

۰۳۸-۳۱۵۰

شهرکرد-جاده دانشگاه آزاد-منظریه

Parsianhospital-shk.ir

info@parsianhospital-shk.ir

پیشگیری از مننژیت

چندین واکسن مننژیت برای کودکان برای جلوگیری از برخی از عفونت‌های باکتریایی که می‌توانند باعث مننژیت شوند در دسترس هستند. این واکسن‌ها کودک را در برابر پنج نوع باکتری عامل بیماری مننژیت ایمن می‌کنند و شامل واکسن نوع A، B، C، W، و Y می‌باشند.

علاوه بر واکسن مننژیت کودکان، واکسن‌هایی که در برابر ویروس‌هایی مانند سرخک، اوریون، آبله مرغان و آنفولانزا محافظت می‌کنند، می‌توانند از مننژیت ویروسی جلوگیری کنند. شستن صحیح دست‌ها و دوری از افراد بیمار، می‌تواند به پیشگیری از مننژیت کمک کند.

توجه: آسپرین یا داروهای حاوی آسپرین را به کودک کمتر از ۱۹ سال ندهید، مگر اینکه توسط دکتر مننژیت تجویز شده باشد. مصرف آسپرین می‌تواند کودک را در معرض خطر ابتلا به سندرم ری (Reye syndrome) قرار دهد که یک اختلال نادر اما بسیار جدی است و اغلب بر مغز و کبد تأثیر می‌گذارد.

علائم مننژیت در نوزادان ممکن است شامل موارد زیر باشد:

تحریک پذیری-تب-خوابیدن بیش از حد معمول
تغذیه کم-گریه‌ای که نمی‌توان آن را آرام کرد-گریه بلند-قوس دادن کمر به عقب-نقاط نرم برآمده روی سر (فونتانل)-تغییر خلق و خوی-بثورات لکه دار بنفش قرمز-تشنج-استفراغ

علائم مننژیت در کودکان ۱ ساله یا بزرگتر، ممکن است شامل موارد زیر باشد:

گردن درد-کمر درد-سردرد-خواب آلودگی-گیجی-تحریک پذیری-تب-امتناع از خوردن-کاهش سطح هوشیاری-تشنج

چشم‌های حساس به نور (فوتوفوبیا)-تهوع و استفراغ-سفتی گردن
بثورات لکه دار بنفش قرمز